

PEDAGÓGUSOK LAPJA

LXIX. ÉVFOLYAM
APEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETE HÍRLAPJA ÉS HÍRLEVELE
2013. MÁRCIUS 10.
ALAPÍTVÁ: 1945-BEN

3.

„EZ A KÉRDÉS, VÁLASSZATOK!”

Felemelő témákat kínál a március, nemzetközi ünnepként a nőnapot, nemzetiként március 15-ét. Bár mindkettőről más események miatt emlékezünk meg, mégis van közös vezérfonaluk, mindkettő az emberiség jobbik énje, a szabadság, egyenlőség, testvériség elvének jegyében fogant. És ez az a vezérfonal, amely mindkettőt összeköti mindennapjaink történéseivel, ez az az örökérvényű elv, ami a tisztességes ember cselekvéseit ma is meghatározza.

Amikor a nemzetközi nőnap előtt rójuk le tiszteletünket, nem azért tesszük, mert azt már az ENSZ is világnapként tartja számon, és nem azért, mert az a nők iránti tisztelet és megbecsülés kifejezésének napja. Az egy szál szegfű vagy egy csokor tulipán mögött ugyanis akarva-akaratlanul ott a tisztelgés az egyszerű, de mégis történelmet alakító nők évszázados küzdelme előtt, amelyet az egyenlő jogokért és lehetőségekért vívtak. S, ugyan, hol vagyunk még a teljes győzelemtől? Csak azt látjuk, az idő kereke néha visszafordul, hogy 2013-ból egészen 1866-ig vigyen vissza mindannyiunkat, az I. Internacionálé idejéig, amikor határozatot fogadtak el a nők hivatásszerű munkavégzéséről. Ezzel akkor annak az évezredes sztereotípiának kívántak véget vetni, hogy a nők helye kizárólag otthon van. Ezért rökönödünk meg, ha napjainkban az ország házában ülő férfiak közül feláll valaki, hogy 147 évvel a határozat elfogadása után hitet tegyen amellett, a nőknek igenis kizárólag otthon, a tűzhely mellett van a helye, és egyetlen dolog éltetheti, hogy gyerekeket szüljön. Azt nem tudom, hogy mennyi idő kell ahhoz, hogy ez a férfisoviniszta gondolkodás végleg eltűnjön, de azt igen, hogy valamikori utódaink majd elképedve tekintenek erre a végtelenül konzervatív nézetre. Am ahhoz, hogy ez így legyen, nekünk, a ma asszonyainak, lányainak – ahogy a felvilágosult gondolkodású férfiaknak is – döntenünk kell, a több mint száz évvel ezelőtt harcolók elszántságával megvédjük-e az emberiség jobbik énjének elveit, vagy hagyjuk, hadd dőljenek azok ismét halomra. Ez a mi mindennapi kérdésekre adott válaszukon, a mi választásunkon múlik!

Március 15-én a magyar szabadságharc kezdetét ünnepeljük. A nap jelképpé vált, amely nemzetünk szabadságszeretét, szabadság utáni vágyát fejezi ki. Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc pedig Magyarország újkori történetének egyik meghatározó eseménye, a nemzeti identitás egyik alapköve lett. A nap történetét, a szabadságharc eseményeit ma már minden magyar ismeri, ahogy tudjuk a véget is. Ám ki gondol azoknak a napoknak a megélőire, az emberekre, akiket választás elé állított a történelem, részt vesznek-e az eseményekben, vagy hűvös távolságtartással, semmit se vállalva, semmit se téve csak szemlélik, mi is történik? Az ő válaszukon, az ő választásukon múlt, jelképpé válhat-e majd e nap.

Igen, minden embernek mindennap választ kell adnia, választania kell, felvállalja-e az emberiség jobbik énjét, vagy nemet mond arra. Mindez azért jutott eszembe, mert a Pedagógusok Szakszervezetében választások folynak. A szervezet tisztújító kongresszusra készül, most folyik a járási tisztségviselők megválasztása, később majd a megyei és az országos tisztségviselőké is megtörténik. És ma ez nem csupán a kipipálandó feladatok egyike. A ma Magyarországon vége a baráti, személyes kapcsolatokon, haveri pálinkázásokon, lobbizáson keresztül megvalósuló szakszervezeti munkának! Szakmai tudás, erkölcsi elkötelezettség az új jelszó. Ezért nagy a felelősség azokon, akik választanak, mert olyan vezetőkre kell bízniuk a sorsukat, akik az új jelszó jegyében tudják és merik az őket megválasztók érdekeit képviselni. De legalább ekkora a felelősség a megválasztottakon is, mert ők lesznek azok, akik olyan helyet foglalhatnak el, ahol muszáj kiállni a dolgozók érdekeiért, jogaiért! És ezt csak az új jelszó jegyében vállalhatják tiszta lelkiismerettel!

Tudom, nem történelmi napokat élünk, ám mindennapjainkban mi alakítjuk a sorsunkat, és választásunkkal mi formáljuk történelemmé a napokat. És az emberiség jobbik énje nevében ez nem kis felelősség!

Millei Ilona

Lapunkat olvashatja
a Pedagógusok Szakszervezete
honlapján: www.pedagogusok.hu

A TARTALOMBÓL:

A PSZ nem szervezi a sztrájkot!

A Pedagógusok Szakszervezete (PSZ) március 6-án közleményben tiltakozott amiatt, hogy a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete (PDSZ) által meghirdetett sztrájk kapcsán megtévesztő információk jelentek meg a PSZ-ről a PDSZ honlapján. A PSZ leszögezte: a kormánnyal kötött megállapodást betartja, nem hirdetett sztrájkot, és nem vesz részt a PDSZ munkabeszüntetésének megszervezésében. A megtévesztő információkat március 7-ére törölték a PDSZ honlapjáról. **3. oldal**

Több, mint oktatáspolitikai, kevesebb, mint oktatási rendszerváltás

Világosan ki kell mondani, hogy társadalmi problémákat oktatás nélkül megoldani nem lehet. De aki az oktatástól, és kizárólag az oktatástól várja a társadalmi problémák megoldását, az téved. És innentől kezdve igazságtalan és gonosz, ha az oktatásra mutogatnak, hogy miért nem oldja meg a társadalmi problémákat. Márpedig ez a jelenlegi situáció is, a társadalom különböző szereplőit egymással szembeállítani, és elfedni a tényleges gondot és az ügy megoldatlanságát. (Hiller István volt oktatási miniszter) **5-7. oldal**

Az osztatlan elismerést kiváltó finn oktatási modellről

Lesznek olyanok, akik nehezen fognak hitelt adni a hölgyek beszámolójának egy idegfeszültség nélküli, a diákok közti versengés, az intézmények közötti konkurencia, tanfélélygelők és évismétlés nélküli, mi több, az első osztályban osztályozás nélküli iskola létezéséről, amely világviszonylatban a legkiválóbb eredményekkel büszkélkedhet. (Philipp Descamps) **8-10. oldal**

Roma mediátorok

A családban a roma gyerek egyenrangú fél, míg az iskolában alárendelt. A klasszikus roma családmodell megengedőbb a gyermek kívánságaival szemben, mint a többségi társadalom családmodellje, az iskola viszont a „késleltetett jutalmazás” logikájára épít, amelyik bizonyos erőfeszítést kíván meg a tanulóktól. (Paár Ádám oktatáskutató) **11-13. oldal**